

„Erdély ősi földje mindig a mienk volt“

Antal miniszter kolozsvári beszéde Erdélyről és a magyar egységről

Kolozsvár, augusztus 10. Dr. Antal István nemzetvédelmi propagandaminiszter hétfőn délután Kolozsvárott nagy beszédet mondott a kolozsvári és kolozsvármegyei társadalmi egyesületek együttműködésének beszámoló ülésén.

A miniszter mindenekelőtt rámutatott arra, amit már több ízben hangoztatott: a magyar ügyet semmi veszedelem nem érheti, ha józansággal, hidegvérrel, nyugalommal és bátorsággal nézünk szembe az eseményekkel és kemény marokkal szorítjuk a magyar fegyvert.

A miniszter ezután így folytatta: — Meg kell őszintén vallani, hogy a közvetlen szomszédból át-hangzó megnyilatkozásokban nem sok örömről beszéltek, mert ezek a megnyilatkozások mindenre alkalmasak, csak arra nem, hogy a béke, a megnyugvás és a konszolidáció atmoszféráját teremtsék meg a jövő sorsáért küzdő Európának ebben a sarkában. Hosszu-hosszu idő óta türelemmel, békétürellemmel és hangtalanul figyeljük az odaát jövő sorozatos demonstrációkat, amelyek éle burkoltan vagy nyíltan, de mindig ellenünk: Erdély és magyarság ellen vankihegyezve, de sohasem reagáltunk rájuk, mert az európai sorsközösség kötelesegeit előbbrevalónak tartottuk a magunk jogos sérelmeinél is. Legutóbb azonban olyan hang is megszólalt odaát, amely mellett nem lehet elmenni szó nélkül.

— Néhány héttel ezelőtt Nagyszébenből egy katonai ünnepélyen igen magas állami és egyházi funkcionáriusok jelenlétében indult el felénk ez a hang, amelyre érdemes, sőt kötelességünk felfigyelni és arra, a magyar közvélemény figyelmét felhívni, hogy ez a közvélemény most már világosan lássa, miként gondolkoznak rólunk odaát és milyen szándékokat táplálnak a magyarsággal szemben.

Antal István ezután részletesen ismertette a nagyszebeni gyűlésen elhangzott tudománytalan és szembe-tűnő történelmi tévedéseket, melyek azonban az elméleti sikről le-
lértve, veszedelmessé kezdenek válni ott, ahol átlépik a romantika és a módozás kódját és megint — mint az előző háború során — a magyarság elleni akcióknak szolgálnak jogcímül azzal, hogy tulajdonképpen mi vettük el a románok jogos tulajdonát, amelynek visszaszerzésére nekik megvan a történelmi jogcímük, sőt ez egyenesen nemzeti kötelességük.

— E pontnál ki kell lépni a tartózkodás dühös magatartásából — mondotta a miniszter — és világosan megmondani ország-világ előtt: Erdély ősi földje soha román föld nem volt, mi egy talpalatnyi földet soha nem vettünk el a románoktól. Magyarország ezeréves területét — mint ahogy ezt a magyar miniszterelnök mondotta — Trianon megcsönkította, annak egyrésze visszakerült, a másik része nem. Ezeréves jogszerű birtoklás áll tehát szemben huszéves birtoklással. Ez a valóság számunkra nem csupán pusztán ismeretelméleti érdek-

ség, de súlyos és kemény kötelességekkel járó ténylegesség is: életünknek egy kiszakíthatatlan darabja, amelynek megvédelmezéséért és megőrzéséért a nemzetnek minden fia kész bármikor sikraszállni.

Antal István idézte ezután a nagyszebeni gyűlés következő mondatát: »Azok a törvények, amelyek a román életet kormányozták, az emberiség és az igazságosság törvényei voltak. Mi nem nyomtunk el soha senkit, nem foglaltunk el olyan földet, ami nem volt a mienk s nem lestünk a sötétség idejében a szomszédunkra, hogy meggörnyedt hátába tört döfjünk.«

— Hát ami bennünket illet — jelentette ki emelt hangon Antal miniszter —, mi Románia és senki hátába soha tört nem döfünk: mi a jogtalan trianoni csönkítést, amely bennünket Erdély ősi magyar földjétől megfosztott, végleges állapotnak soha el nem ismertük és a revízióért — amelyet egyenesen kormányprogrammá tettünk — legális eszközökkel nyílt és egyenes harcot folytattunk. Erdély egy részének visszatérése nem »tördöfés«, de a bécsi döntőbíró ítélete alapján következett be, amely ítéletet nem mi, hanem a románok kérték s amely döntésnek önszántukból alávetettük magukat. Ha ezt az ítéletet tördöfésnek tartják, úgy ezt a tört saját maguk döfték a saját maguk testébe.

Különbö is ismerünk a történelemből ilyen tördöfést. Beszéljünk csak az 1916-os tördöfésről, amikor Románia azoknak a hatalmaknak, a Monarchiának és Németországnak, amelyekkel szövetségben volt és amelyek barátságának, támogatásának felvirágzását és hatalmi állását köszönhetette, a háború által megviselt testébe könyörtelenül belevágta a tört és a legnagyobb veszély idején hátbatámadta szövetségeseit. De hasonló tördöfésről ragadta el későbbi szövetségétől, Oroszországtól is Besszarabiát. Egyelőre csak ennyit a tördöfésről.

— Vannak viszont a nevezetes nagyszebeni beszédben olyan megállapítások is — folytatta Antal István —, amelyekkel teljesen egyet tudunk érteni. Így a következő: A sors és a történelem nem engedi meg, hogy a népek életét és jogait üres szavakkal, elnyomásokkal és becsúszásokkal irják meg. A sors és a történelem megbünteti azokat a méltatlan embereket és népeket, akik azokat a földeket birtokolják, amelyek nem az övékéi. Ez őszinte önvallomás után — jelentette ki a miniszter — komolyan

Korzóban

Ma 4-6 és 8-kor

Szörényi Eva
Uray Tivadar
ragyogó filmje.

ELKÉSETT LEVÉL

BELVÁROSI MOZI

Szerdán és a következő napokon bemutatjuk a nagyszabású milliós magyar világfilmet:

A VARIETE CSILLAGAI

Orbók Attila szerzeménye. Rendezte: BAKY JÓZSEF.
Egy Variete szinkáprázatos élete, szerelem, féltékenység, játék a halállal. A legpompásabb muzsikával.

S z e r e p l őd k:

Páger, Bordu Bella, Jávör, Szeletzky, Mály, Gerő, Vaszary Pirosva, Simor Erzsi, Pethes Sándor.

H I R A D Ó!

kezdünk aggódni a román állam legyen az egyébként normális körülmények között akármilyen fontos —, amely a magyart a magyartól elkülönítheti, most félretéve egyesülni a nagy magyar ügy védelmében. Erdély ügye az egész magyarság ügye és Erdély nem veszhet el többé a magyarság számára. Erdély, amint magyar volt mindig, magyar is lesz mindörökké, — mondotta a miniszter a hallgatóság szünni nem akaró tapsa közepette.

kezdünk aggódni a román állam jövőjéért.
Antal István beszédének befejezésében hangoztatta, azért tartotta szükségesnek a nagyszebeni beszéd ismertetését, hogy világosan lássák, milyen érzésekkel vannak miutánunk odaát és miként fogják fel a közös veszély elleni, köteles európai szolidaritás parancsát. De azért is, hogy világosan lássák a helyzetből származó kötelességeket is: minden másodrendű szempontot —

legyen az egyébként normális körülmények között akármilyen fontos —, amely a magyart a magyartól elkülönítheti, most félretéve egyesülni a nagy magyar ügy védelmében. Erdély ügye az egész magyarság ügye és Erdély nem veszhet el többé a magyarság számára. Erdély, amint magyar volt mindig, magyar is lesz mindörökké, — mondotta a miniszter a hallgatóság szünni nem akaró tapsa közepette.

Elfogták a likörgyáros meggyilkolásával gyanúsított Csordásné és Politzert

Budapest, augusztus 10. A budapesti rendőrségnek Kolozsvárra kiküldött két detektívje kedden délelőtt közölte a főkapitánysággal, hogy Kolozsvár egyik szállodájában elfogták Csordás Gyulánét és Politzert Györgyöt, akiket azzal gyanúsítanak, hogy részük volt Schrank Béla budapesti likörgyáros meggyilkolásában. A detektívek beszámoltak arról, hogy egyelőre mindketten tagadnak. Csordásné azt állítja, hogy soha életében nem is látta a likörgyárost. Politzert is erélyesen tiltakozik a vád ellen. Közben Bu-

dapesten a detektívek kezébe került az alvilágban Romba Fricinek becézett férfi, akinek kijelentése szerint a gyanúsítottakat régen ismeri és tudja, hogy annak idején azzal a céllal indultak el Schrankhoz, hogy kirabolják. Azt is állította, hogy tudomása szerint ők sebesítették meg Schrankot, de a likörgyáros segélykiáltásaitól megijedtek és elmenekültek és ezért nem tudták az értékesebb hilmiket magukkal vinni. Csordásné és Politzert kedd este hozták Budapésre, ahol kihallgatják őket. (MTI)

Megkezdik az ideggyógyászati klinika építését Fröhlich Pál rektor tárgyalásával a kultuszminisztériumban

(A Délmagyarország munkatársától) A szegedi egyetem továbbfejlesztésének ügyében az elmúlt napokban jelentős elhatározások történtek. A fejlesztési tervek, mint ismeretes, egyrészt az építkezések folytatására, másrészt a jogi kar visszaállítására vonatkoznak. A múlt évben Szinyei-Merse Jenő kultuszminiszter mindkét irányban biztató ígéreteket tett s ezen az alapon a város meg is kezdett bizonyos előkészületeket, amelyeknek sorában legjelentősebb a Dóm-téri telektömb kisajátítása volt a központi épület felépítésének céljaira. De megtörtént az ideggyógyászati klinika felépítésének céljaira szükséges telektömb kisajátítása is és tárgyalások kezdődtek a jogi kar visszaállítása ügyében is.

Az egyetemfejlesztési ügyekben azonban hosszú idő óta semmi említésre méltó esemény nem történt s csupán a város részéről nyilatkozott meg több ízben az az álláspont, hogy feltétlenül számít ezeknek a miniszteri ígéreteknek meg-

valósítására. A város és az egyetem állandóan napirenden tartja a kérdést s ezekben az ügyekben most fontos elhatározások történtek a kultuszminisztériumban. Dr. Fröhlich Pál rektor több ízben tárgyalásokat folytatott a minisztérium illetékes ügyosztályán s a rektori hivatal ezekről a tárgyalásokról most a következő tájékoztató közleményt adta ki:

»Dr. Fröhlich Pál az egyetem rektora az elmúlt hetekben tárgyalásokat folytatott a vallás- és közokta-

Ma 4, 6 8 órákor

SEMMEIWEIS

az anyák orvosa tragikus élete
URAY, SIMOR, SOMLAY, GÓZON
kitűnő alakításával

Ezenkívül: HIRADÓ.

Széchenyi Mozi